

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Iuris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

CCXXXVI. Differentia 21. Qui pacem religionis turbant, in iudicio politico,
seu sæculari conveniri, & puniri possunt secundùm ordinat. imperii in
Comit. Augustan. secùs iure Canon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

fecr. D. 4. nisi magna aliqua necessitas cogat. Qui autem non ignari iterum baptizati sunt, quasi iterum crucifixi sunt Christum, per septem annos pœnitentiant, quartâ & sextâ feriâ, & tres quadragesimas jejunant. Si pro virio aliquo fecerint, similiter. Si pro munditia putaverint, tribus annis similiter pœnitentiant. In c. Eos, de consecr. dist. 4. præcipitur illis, qui ex industria bis baptizantur, ut usque ad exitus sui diem in pœnitentia jaceant, nec orationi fidelium intersint. Qui autem nullâ necessitate, nullius rei timore, aut periculo, se, ut rebaptizarentur, hæreticis impiè dediderunt, si ex corde pœnitent, tribus annis subjacere debent manibus sacerdotum inter pœnitentes, & duobus annis ab oblationibus abstinere, secularibus in oratione sociari, quamvis clerici,

aut monachi fuerint. Pueris autem, seu clericis, seu laicis, & similiter puellis aliquamdiu sub manus impositione detentis reddenda communio est, nec eorum est expectanda pœnitentia, quos excipit à coërcitione centura. V. Silvestr. v. Irregularitas, q. 4. Suarez disp. 22. sed. 2. Castro l. 2. de heret. c. de baptism. Lopez de Salzedo in pract. crim. Diaz c. 18. ubi ex Burchardo Canonem 47. Concilii Lugdun. producit Episcopus, aut presbyter, qui eum, qui secundum veritatem habet Baptismum, denuò baptizaverit, aut si pollutum, & ab impiis non recte baptizatum non baptizaverit, deponatur, tanquam deridens crucem, & mortem Domini. Addit Salzedo eandem irregularitatem Compares contrahere, nisi per ignorantiam excusentur. Miel. de irregul. c. 14. n. 6.

CCXXXVI.

DIFFERENTIA 2L

Qui pacem religionis turbant, in iudicio politico, seu seculari conveniri, & puniri possunt secundum ordinat. imperii in Comit. Augustan. secus ture Canon. to. tit. de foro comp.

I. Andr. Gaill. l. 1. observ. 1. præmissâ generali Regulâ, causas in prima instantia ad Cameram imperiale non pertinere, sed demum per viam appellationis devolvi, fallere subjungit in multis casibus: ac primò in accusatione, vel actione super constitutione pacis publicæ, auss den Landsfrieden. Item in citatione ad purgandum aliisque casibus ad prædictam constitutionem pertinentibus. Secundò in constitutione religionis in Comitiis augustanis Anno

Christi 1555. promulgata Religionis fratre den/ quando videlicet quis religionis intuitu contra placita dictæ constitutionis in persona, vel rebus turbatur. Item observ. 4. n. 1. Qui aliquem in Imperio religionis intuitu in persona vel rebus, puta, perceptione reddituum perturbat, wider den Religionis frieden / is in Camera Imperiali immediate conveniri potest, non obstantibus quibuscumque privilegiis fori; quibus illâ constitutione

Kk. 3

tione

tione detegatum est, ut patet ex Recessu
Imperii. cit. s. Wir beschließen.

II. Hanc ordinationem in predictis
Comitiis Lutheri doctrina imbuvi status
Catholicis principibus obtulerunt, &
extulerunt, cum majorum malorum
objecio metu annuere consuliā, quam
elpuere judicarent. Solus invicto ani-
mo Otto Cardinali Truchsessi Augustanu-
m episcopu reclamayit, immortalem inde

laudem apud bonos, & Orthodoxos
promeritus. V. Composition. pacis inter
Princip. Imper. Rom. c. 5. q. 25. &c.
II. q. 78. Quād verò constitutio illa
moribus Ecclesiæ, & legibus dissentanea
sit, ex dictis initio differentia 2. liquet;
nec ignorare, nisi totius Canonici Iuris
imperitus potest: adeoque supervacane-
um censeo in conquirendis decretis &
probationibus operam ponere.

CCXXXVII.

DIFFERENTIA 22.

*Patronus ecclesie indignum presentans secundum leges eâ vice privatur jure
suo, Auth. de sanctiss. episc. Collat. 9. §. Si quis orat, secundum
Canones verò non privatur, c. Cùm vos. de off. ordin. c.
Pastoralis, de jure patron.*

Bartol. 119.

I. Patroni quasi patres olim apud Ro-
manos respectu clientum, manu-
missorum, vel implorantium defensi-
onem dicebantur. Iure ecclesiastico eum
vocabamus patronum, qui Ecclesiæ insi-
gne aliquod beneficium conculit, pura,
& difieando templum, restaurando, aut
proventibus augendo: indeque jus be-
neficiarios nominandi, clericos & mi-
nistros illius Ecclesiæ diligendi, ac præ-
sentandi consecutus est. Aliis præterea
juribus summorum Pontificum libera-
litate gaudet, c. Nobis fuit, de iur. patr.
Iam tempus præsentandi, cum bene-
ficium vacat, laico quatuor, clericis sex

mensium præscribitur, quod negligi
absque iactura non posset.

II. Hinc juxta Sanctionem Authen-
tica citata, de sanct. episc. cùm indignus
à patrono prætentatur, licentiam habet
episcopus alius, qui idoneus sit,
ordinandi, nec secunda patrono
præsentatio permititur. Consonat
Novella 57. c. 2. ubi Glossa Gottofri-
di. Qui Ecclesiam edificant, aut
de suo clericis præbent annonam,
jus habent instituendi, & substituendi
clericos, quos voluerint (id vulgo
appellatur jus patronatus) dummo-
do prius eos obtulerint, & com-
menda-